

forlængst var faldet ganske overordentlig. Paa samme Maade holdt man Sukkeroverskuddet tilbage fra Salg paa det Tidspunkt, da Sukker kunde sælges til meget høj Pris, og man solgte først, da Priserne var faldet. Derimod købte man Kullene paa det Tidspunkt, da Priserne var højest, og ved hele den økonomiske Politik, som førtes, stimulerede man her i Landet Køb af Varer paa det Tidspunkt, da Priserne var højest. Endelig optog man et stort Dollarslaan paa det Tidspunkt, da Priserne var højest, og man realiserede det, da Priserne var faldet.

Paa alle Punkter stik imod hele Verdensbevægelsen har Ministeriets økonomiske og finansielle Politik været ført, og det er da ikke urimeligt, at den har givet det Resultat, som nu foreligger. Det Resultat skyldes da selve den Grundfejl, som Ministeriets Politik har lidt af fra dens Begyndelse, mod den har Ministeriet kæmpet i de følgende Aar, og naar Ministeriet har talt om, at nu skulde der bringes Balance, og nu nærmere man sig Balance, har der altid været Tale ikke om en Balance i Forhold til en Tid før Ministeriet Neergaards Tid, men om atter at tilvejebringe en Balance, man selv havde bragt i Uorden, en Politik, som havde medført, at Overskuddet fra den foregaaende Regerings sidste Aar forvandlede til et kæmpemæssigt Underskud, væsentlig ved den Politik, hvis Urimelighed jeg har skildret.

For at bringe Orden efter sin egen Uorden har Ministeriet kæmpet i disse Aar, og naar Ministeriet roser sig af noget, er det da ogsaa dette, at det sidste Aar er ikke fuldt saa galt som det foregaaende. Den højtærede Minister peger paa, at det indeværende Aars Resultat paa Driften dog viser en 88 Millioner Kr.s mindre Udgift end det foregaaende Aar. Det er allerede af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nævnt, hvorfra den allerstørste Del af denne Nedgang kommer, at den er automatisk eller fremkaldt ved den Nedgang i Konjunkturtillæget m. m. som vort Parti gav sin Stemme, fordi vi fandt denne Nedgang i Tillæget, paa det Tidspunkt berettiget. Den øvrige Nedgang, Forskellen mellem 65 og 88 Millioner, er paa ingen Maade større end den, som overhovedet fremkommer ved, at alt, hvad Ministeriet paa Budgettet køber, er blevet billigere ved Prisnedgangen, saa jeg

kan ikke give det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen Medhold i, at der i Virkeligheden ved dette Budgets Nedgang er noget, som den højtærede Minister kan rose sig af. Der er Beparelser, selvfølgelig, Nedsækninger, men disse opvejes af andre Udgifter. Totalnedgangen er ikke en Smule større end, hvad den automatiske Nedgang i Priserne og Nedgangen i Lønningerne maatte medføre, snarere mindre.

Denne samme Politik, som kaldes en Beparelsespolitik, fortsættes ind i det næste Finansaar, hvor man ogsaa har gjort sig kolossale saakaldte Nedsækninganstrengelser, indvarslede med Trompetstød fra alle Blæserne i Ministeriets Orkester. Men med hvilket Resultat? Hvad viser der sig at være fulgt efter disse Fanfarer? I Fjor bevilgedes der en Finanslov med Udgifter paa 358 Millioner, i Aar bevilges der en Finanslov med Udgifter paa 351 Millioner. Det er Resultatet af Nedsækningerne. Man havde forelagt et Budget, som var 4 Millioner dyrere end det foregaaende Finansaars og i Virkeligheden endnu meget dyrere, fordi der var visse Budgetter, som der nødvendigvis var en Nedgang paa. Men altsaa, Nedgangen fra Budgettet for 1922—23 til Budgettet for 1923—24 er 7 Millioner. Deraf stammer de 3½ Million fra den nye Nedgang i Dyrtidstillæget og 2 Millioner fra den højtærede Indenrigsministers Borttagning af en Bevilling til Invalidefonden, som der ikke bliver Brug for, og som fandtes opført paa Finansloven for 1922—23. Man vil altsaa se, at hele Nedsækningen kan allerhøjest være en Nedsækning af Merudgifterne, saaledes at de to Finanslove i Virkeligheden bevilger de samme Beløb.

Naar man midt i Samlingen maatte gøre den kolossale Bevægelse og alt det Postyr med Nedsækninger, med overordentlige Krav til Tjenestemændene og saa fremdeles, og mansaaser Resultaterne, faar man Indtrykket af en Styrelse, som lige fra Begyndelsen af har ført en finansiell Politik mod al Rimelighed, og som fra det Øjeblik af ingen Principper længere kan følge i sin Politik. Naar man nu overfor den kommende Finanslov — jeg skal gøre nogle Bemærkninger derom senere i Tilslutning til Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Korsgaard — paa Papiret bringer en Balance til Veje for det kommende Finansaar, saa er